

ELS JOCS FLORALS D'ENGUANY

S'han celebrat solemnement al Palau de la Música Catalana, amb gran assistència de públic

HORITZONS

Mestre Fabra i els Jocs Florals

La festa dels Jocs Florals ha estat enguany segellada amb una significació especial: la significació que li donava la personalitat del president, Mestre Pompeu Fabra. Tots els qui aspirem a veure arribada a la perfecció l'obra del redreçament lingüístic vinculada en els Jocs Florals, hem ja vist en el nomenament del nostre eminent filòleg per president del darrer Consistori una ratificació del triomf definitiu de l'ideal d'unificació al qual la nostra, com totes les altres llengües literàries, han d'aspirar, si volen esdevenir un òrgan d'expressió digne d'una sòlida i respectable cultura.

La nostra il·lusió—no constonem amb la joia més efúvida—s'ha vist coronada per la més completa realitat. Mestre Fabra ha glossat aquesta especial significació que donava a la festa la seva personalitat, en una forma que hem de qualificar d'insuperable, en el seu discurs presidencial. Amb una discreció exemplar i amb una sobrietat exquisida s'ha referit a les passades lluites entre normistes i antinormistes, situant-les en un pla de serena i objectiva contemplació en el qual tota la passada virulència de la disputa és eliminada per a deixar infiltrar en el seu lloc l'esperit de comprensió i simpatia amb què esguardem l'enemic que hem combatut un cop hem rebut l'encaixada de la reconciliació.

Amb una exacta visió dels orígens remots de la polèmica, Mestre Fabra l'ha fet derivar de les dues tendències antagòniques que havien començat a dibuixar-se ja en els primers anys dels Jocs Florals; i així ha llevat el que podia tenir de passional la posició dels antinormistes, reduïda, segons aquesta interpretació, a una manifestació de fidelitat a una tradició mal orientada.

Mestre Fabra ha coronat el seu discurs i la seva presidència amb un gest de magnanimitat. Davant del desarmament voluntari dels darrers antinormistes, ell no ha volgut parlar de vençuts i vencedors. A la rigor, ha afegit ell—i aquest és un altre noble gest—tots han estat vençuts, àdhuc ell mateix, per tal com iqui un dia o altre no ha hagut de fer algun sacrifici del seu personal criteri durant el llarg procés d'elaboració de la nostra ortografia?

Mestre Fabra ha clos el seu discurs amb uns mots d'encoratjament i d'optimisme. L'obra de redreçament no és pas acabada, ha dit. "Tenim, doncs, encara, davant nostre una grossa tasca a fer." Així, el triomf de les normes no significa sinó un estimul per a continuar la tasca començada fins assolir aquell grau de perfecció que en les llengües literàries significa independència, unitat i personalitat.

La presència i la paraula de Mestre Fabra en els Jocs Florals de Barcelona són una consagració d'una providencial concòrdia entre tots els obrers dels redreçament de la nostra llengua i ensem una ferma fe en la continuïtat i del triomf final de l'esforç.

M. DE MONTOLIU

COMENÇA LA FESTA

Un diumenge primaveral clar i lluminós, com escau a la celebració dels Jocs Florals, predisposava favorablement l'ànim dels qui assistiren a la Gala Festa i emplenaren de gom a gom la sala del Palau de la Música Catalana, tota engarlandada i endomassada.

La desfílada de les autoritats en landós descoberts, des de la Generalitat i l'Ajuntament fins al Palau, precedides per l'esquadra dels urbans a cavall, resultà esplèndida. A prop de dos quarts de cinc

feien aparició a la sala de la Festa el President de la Generalitat, senyor Companys; el Conseller de Cultura, senyor Gassol; el Secretari de la Presidència, senyor Alavedra, i el cap de cerimonial senyor Rubí; l'Alcalde de la ciutat, senyor Pi i Sunyer, acompanyat dels regidors senyor Segarra, Vendrell, Saltor, Duran i Reinalts, Roda i Ventura, Codoñà, Mori i Pumarola, del Secretari senyor Conde i del senyor Manuel Ribé. El Consistori dels Jocs, Cos d'adjunts, etc., etc., els quals, precedits dels macers de la Generalitat i l'Ajuntament, passaren a ocupar lloc en l'estrada presidencial. Mentrestant la Banda Municipal tocava la «Marxa catalana» núm. 1, de Lamate, i l'orgue, els Segadors.

La Presidència de les autoritats quedà constituïda pels senyors Companys, Pi i Sunyer, Gassol, Bosc i Gimpera, general Batet, Mn. J. Duran Reinalts. La del Consistori pel senyor Fabra, López Picó, Mn. A. Navarro, J. Oller i Rabassa, F. Matheu i J. Balcells. La taula dels secretaris era ocupada pels senyors J. M. Rovira i Artigues i P. Casades i Gramatxes.

La resta dels seients de l'estrada fou ocupada pels regidors, personalitats i representacions que acudiren a la Festa. Recordem els senyors Joaquim Cabot, President del Cos d'Adjunts; diputats senyors Abadell i Soler i Pla; Folguera, de la Protectora; President de la Societat E. d'Amics del País; Alós-Monner de l'Institut s'Estudis Catalans; Lleó, del Col·legi de Procuradors; Llangueres, etc.

DISCURS PRESIDENCIAL I MEMÒRIA

Un cop oberta la Festa per l'Honorable President de la Generalitat, el senyor Pompeu Fabra, President del consistori, entre els aplaudiments unànims dels concurrents, passà a llegir el seu magnífic discurs sobre les vicissituds que ha passat la llengua catalana fins arribar a l'etapa actual de fixació i depuració. Una ovació coronà la depuració del nostre gran filòleg.

Tot seguit el senyor Josep Maria Rovira i Artigues, Secretari del Jurat, llegí la memòria corresponent, i donà compte del que ha estat el concurs poètic d'enguany. Les composicions foren molt nombroses, encara que la majoria de poca qualitat. El Jurat acordà no concedir accessits ni mencions, però creà diversos premis extraordinaris. Després de retre un homenatge als morts durant l'any, digué que en memòria d'un d'aquests en Ferran Agulló, mestre en Gal Saber, seria llegida una composició seva.

S'encarregà de la lectura En Joan Llangueres, qui recità de manera mestriosa el poema «Eixute».

LA FLOR NATURAL I LA REINA

El Secretari donà compte d'haver estat adjudicada la Flor natural a la composició núm. 278, titulada «Tu», lema: «Sicut lilium inter spinas». Oberta la plica, resultà ésser-ne autor el jove poeta en Josep Janés i Oliver, el qual passà a recollir el trofeu poètic, premi d'amor i cortesia, de mans del senyor Pompeu Fabra.

El poeta premiat, precedit per macers de la Generalitat i de l'Ajuntament i pels urbans de gran gala, i acompanyats pels regidors senyors Vendrell i Pumarola, i pels mantenenedors senyors Balcells i Oller, anà a cercar la dama que havia elegit Reina de la Festa.

Foren uns moments de profunda expectació els que medien entre la sortida del seguit i el seu retorn, el poeta del braç d'una gentilíssima camisella, la cara florida entre la blancor del vestit i la blanca mantellina amb què es cofava.

Durant el seu pas per la sala una ovació clamorosa es barrejà amb els acords de la Marxa del rei Joan que la Banda Municipal executava, ovació que es repetí quan un cop esvalt el vesper dels foto-

La reina de la festa i el poeta premiat

grafs, el senyor Pompeu Fabra proclamà Reina de la Festa dels Jocs Florals d'enguany la senyora Margarita Ortega i Polanco.

El senyor Janés i Oliver recità magníficament la poesia que li havia valgut la màxima distinció, i que fou favorablement acollida pel públic i coronada amb grans aplaudiments.

ELS ALTRES PREMIS ORDINARIS

L'englantina l'or fou adjudicada a la composició núm. 304, titulada «A la llengua de la Pàtria», oda que duïa per lema «excelsior», de la qual resultà autor el nostre estimat company en Joan Llangueres, qui en haver rebut el premi de mans de la Reina, passà a recitar la seva patriòtica composició que fou rebuda amb generals aplaudiments.

De la viola d'or i argent en fou guanyador Manuel Bertran i Oriola, per la seva poesia «Jesucrist en mis», lema «Invocacions i presències espirituals». La composició del senyor Bertran, que ell mateix recità fou devotament escoltada i premiada amb repetides ovacions.

NOU MESTRE EN GAL SABER

Com que En Joan Llangueres l'any 1930 ja havia aconseguit dos premis creïnars el Secretari proposa que en virtut de l'article 34 dels Estatuts sigui proclamat Mestre en Gal Saber. Així ho fa el President del Consistori. El Mestre Llangueres fou molt felicitat per la merescuda distinció que li era atorgada.

PREMIS EXTRAORDINARIS

La copa Narcís Oller fou concedida a la composició núm. 82, titulada «Ernest», lema «Esboç psicològic», escrita pel senyor Lluís Andreu Amigó.

El premi Dolores Moncerdá, instituit per a premiar poesies de tema barceloní, fou atorgat a la composició núm. 279, que portava per

títol «Sant Josep Oriol», lema «Deus Dominus fortitudo mea». Resultà ésser-ne autor el senyor Miquel Saperas, qui llegí la seva poesia.

El primer premi extraordinari instituit pel Consistori fou concedit a la composició núm. 67, «Pomes de jardins», lema «Idigüis matinals», del qual és autor el poeta senyor Salvador Ferrnau.

El segon fou guanyat per la poesia «Al·lucines», lema «A la primavera», escrita per Mossèn Ramon Garriga.

El tercer ho fou per la composició «El plor de les muntanyes», lema «El pujava al Canigó», de la qual és autor Felip Graugés i Camprodon.

El quart premi extraordinari, concedit a la composició núm. 131, «Arpegis en to menor», fou guanyat pel jove poeta en Domènec Ferramon.

Aquestes quatre poesies foren recitades pels respectius autors, i totes acollides amb entusiastes aplaudiments.

El premi Fastenrath fou atorgat a la bella novel·la d'En Sebastià Joan Arbó, que té per títol «Teres de l'Ebre».

El premi Concepció Rabell fou concedit al llibre de narracions titulat «Estampes», del qual és autor el senyor Alfons Maseres.

FINAL DE L'ACTE

Per absència del mantenedor fora, senyor Anton Busquets i Punset, impossibilitat d'assistir personalment a l'acte, fou confiada la lectura del discurs de gràcies i comiat que aquell havia escrit, al senyor Bru Romeu.

La dissertació del senyor Busquets i Punset fou molt aplaudida, tot i que algunes de les apreciacions sobre dialectes i llengua literària produïren estranyesa entre els oients; sobretot si les comparaven amb afirmacions fetes en el discurs inicial.

Acte següent es donà per acabada la gala Festa. L'orgue de l'Orfeó escampà les

notes de l'himne nacional català, la Reina descendí de l'estrada, i de braç de l'Alcalde, abandonà la sala solemnement, precedida dels macers i seguida de les autoritats i personalitats que l'havien acompanyada de prop en el seu poètic i efímer regnat. Tots els assistents a l'acte dret aplaudien.

INAUGURACIÓ DEL MONUMENT A NARCÍS OLLER

Quasi totes les autoritats, en sortir de l'estatge de l'Orfeó Català, anaren a la cerimònia inaugural del gran novel·lista català Narcís Oller.

Aquest monument, bell dins la seva senzillesa, s'aixeca a la Via Augusta, quasi tocant a la Diagonal, i consisteix en un bust de l'escriptor, obra de l'Arnau, col·locat sobre un pedestal de marbre blanc.

El senyor Joaquim Cabot, president del Cos d'adjunts, féu ofrena del monument a la ciutat, en breus i sentides paraules.

L'Alcalde, senyor Pi i Sunyer, enaltí la memòria de l'escriptor desaparegut.

El senyor Joan Oller i Rabassa, també escriptor, agrai l'homenatge de què es feia objecte el seu pare.

Com a notes destacades en aquesta solemne encara que austera cerimònia, cal fer constar els aplaudiments amb què fou rebuda la Reina de la Festa, que deposità unes flors al peu del monument, i la nombrosa representació de val·lencs que acudiren a l'acte enaltidor de la memòria de Narcís Oller, glòria de Valls i de les lletres catalanes.

DESCOBRIMENT DE LA LÁPIDA A ARIBAU

L'acte de descobrir la làpida a Bonaventura Aribau revestí també una gran solennitat.

SOPAR DELS JOCS FLORALS

A l'Hotel Continental es celebrà, a les nou de la nit, el sopar anual dels Jocs Florals. Hi assistiren una quarantena de començats, sota la presidència dels membres del Jurat. L'àpat transcourgué en mig de la més extraordinària animació. Recordem entre els assistents els senyors Pascual Boda, Solé i Pla, Domènec, Cota i Deu, Massó i Torrents, Mossèn Ramon Garriga, Mn. Anton Navarro, Francesc Mateu, Joan M. Guasch, Domènec Ferramon, S. Juan Arbó, Rovira i Artigues, Alfons Maseres, Josep M. Villarman, Rafael de Córdoba Cabot, Bertran i Oriola, Bartomeu Llangueres, Tusell, Joan Arús, Roscà Catalán, Graugés i Camprodon, Octavi Saltor Srs., etc.

La presidència fou ocupada per la Srta. Margareta Ortega-Polanco, Reina de la festa, qui tenia a la dreta el senyor Pompeu Fabra i a l'esquerra el senyor Josep M. López-Picó, senyors Joan Llangueres, Joaquim Balcells, Josep Janés i Olivé i distingides dames, omplien els llocs restants de la Presidència.

L'àpat acabà a quarts de dotze. A l'hora del brindis el poeta premiat amb la Flor Natural, senyor Josep Janés, llegí unes quantes poesies inèdites d'una gran bellesa, com també ho feren els senyors Joan Llangueres, Bertran Oriola, Ferramon, Perrnau, Graugés, Arús, Mn. Anton Navarro, Mn. Anton Garriga, Cabot, Joan M. Guasch, Octavi Saltor, i Josep M. López Picó, entre d'altres.

Després d'aquestes lectures, el senyor Pompeu Fabra clogué l'àpat amb paraules ben cordials.

